

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Passau — Wykładnia art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych (Dz.U. C 83, s. 389) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Zmniejszenie zwykłego wymiaru czasu pracy przyjętego w przedsiębiorstwie ze względu na pracę w skróconym wymiarze („Kurzarbeit”) — Regulacja krajowa przewidująca zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia liczby dni pracy pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy.

Sentencja

Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu przepisów lub praktyk krajowych, takich jak program osłony uzgodniony między przedsiębiorstwem a jego radą pracowników, na których podstawie prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego pracownika, któremu zmniejszono wymiar czasu pracy, oblicza się zgodnie z zasadą pro rata temporis.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-244/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 34 WE i 56 WE — Wymóg uzyskania uprzedniego pozwolenia na nabycie praw głosu odpowiadających ponad 20 % kapitału zakładowego określonych „strategicznych spółek akcyjnych” — Mechanizm następczej kontroli niektórych decyzji podejmowanych przez te spółki)

(2013/C 9/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy krajowe uzależniające nabycie praw głosu odpowiadających 20 % lub więcej całkowitego kapitału zakładowego w spółkach o strategicznym znaczeniu narodowym od uprzedniego zezwolenia — Naruszenie art. 49 i art. 63 TFUE

Sentencja

- 1) Ustanawiając wymagania określone w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 oraz w art. 11 ust. 3 ustawy 3631/2008 o utworzeniu krajowego funduszu spójności społecznej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 43 WE, dotyczącego swobody działalności gospodarczej.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof — Austria) — K przeciwko Bundesasylamt

(Sprawa C-245/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Klauzula humanitarna — Artykuł 15 tego rozporządzenia — Osoba korzystająca z azylu w państwie członkowskim uzależniona od pomocy osoby ubiegającej się o azyl ze względu na to, że cierpi na poważną chorobę — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne w świetle kryteriów określonych w rozdziale III tegoż rozporządzenia, wniosku o udzielenie azylu złożonego przez wspomnianą osobę ubiegającą się o azyl — Przesłanki)

(2013/C 9/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Bundesasylamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Asylgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 2 i art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1) — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie ze względów humanitarnych wniesionego do niego wniosku o azyl, chociaż nie jest ono zobowiązane do jego rozpatrzenia na podstawie kryteriów ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 343/2003 — Bliska więź między wnioskującym o azyl a osobą bardzo bezbronną, której przyznano już azyl w tym państwie członkowskim

Sentencja

W okolicznościach takich jak rozpatrywane w sprawie głównej art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu w świetle kryteriów wymienionych w rozdziale III tego rozporządzenia, staje się państwem członkowskim odpowiedzialnym. Do państwa członkowskiego, które stało się państwem członkowskim odpowiedzialnym w rozumieniu tegoż rozporządzenia, należy przejęcie zobowiązań związanych z odpowiedzialnością. Powiadamia ono o tym państwo członkowskie uprzednio odpowiedzialne. Ta wykładnia wspomnianego art. 15 ust. 2 ma zastosowanie także wtedy, gdy państwo członkowskie, które było odpowiedzialne na mocy kryteriów wymienionych w rozdziale III wspomnianego rozporządzenia, nie przedstawiło wniosku w tym zakresie zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie drugie tegoż rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Niemcy) — Atilla Gülbahce przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg

(Sprawa C-268/11) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze — Prawa pracowników tureckich należących do legalnego rynku pracy — Cofnięcie z mocą wsteczną dokumentu pobytowego)

(2013/C 9/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Atilla Gülbahce

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 13 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia — Wydanie pracownikowi tureckiemu, małżonkowi obywatelki przyjmującego państwa członkowskiego, zezwolenia na pobyt na czas oznaczony i bezterminowego pozwolenia na pracę — Cofnięcie, z mocą wsteczną i z powodu separacji małżonków, o której nie zostały powiadomione właściwe organy, decyzji w sprawie przedłużenia ważności zezwolenia

na pobyt — Przesłanki uzasadnienia prawa pobytu na podstawie art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 z uwzględnieniem bezterminowego pozwolenia na pracę

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia utworzonego na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by właściwe organy krajowe cofnęły wydany pracownikowi tureckiemu dokument pobytowy z mocą wsteczną od dnia, w którym ustał powód, od istnienia którego prawo krajowe uzależnia możliwość wydania tego dokumentu, jeżeli pracownik ten nie dopuścił się żadnych oszukańczych zachowań, a cofnięcie to następuje po upływie rocznego okresu legalnego zatrudnienia, przewidzianego w tymże art. 6 ust. 1 tiret pierwsze.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) i in. przeciwko Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Sprawa C-271/11) (¹)

(Transport lotniczy — Rozporządzenie nr 2042/2003 — Wymagania techniczne i procedury administracyjne w dziedzinie lotnictwa cywilnego — Nieprzerwana zdatność do lotu statków powietrznych — Zezwolenie udzielane członkom personelu wykonującego zadania kontrolne — Wymagane kwalifikacje)

(2013/C 9/25)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon aeronafpigon michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukias, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimeinikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Strona pozwana: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon